

Tollskrá:

Kafli. Nr.

115

8. maí

82 8 Umbúðablöð úr tilbúnum mótanlegum efnum, ólituð, einnig áletruð, ef áletrunin ber það með sér, að þau séu ætluð utan um íslenskar afurðir til útflutnings.

Í stað orðanna „sem vegur 40—75 g/m²“, sem tilgreind eru við hvítan pergamentpappír, sem talinn er í 3. gr. og telst til nr. 17 í 44. kafla tollskrár, komi orðin: sem vegur allt að 100 g/m².

4. gr.

A-liður 6. gr. reglugerðar nr. 44/1951 orðist svo:

1. Heildsala, en til heildsölu telst ekki sala fyrirtækja á eigin framleiðslu.
2. Umboðspóknun fyrir að útvega vörur frá útlöndum.

Aftan við C-lið 6. gr. bætast nýir liðir, svo hljóðandi:

17. Framleiðsla vara úr kjöti að því leyti, að iðnaðarfyrirtæki, sem notað hefur kjöt í framleiðslu sína, er heimilt við framtal til söluskatts að draga frá söluverði kjötvarningsins innkaupsverð kjötsins. Undanþága þessi tekur ekki til veitinga, tilbúins matar og matrétta, hvort sem matreitt er eða selt á veitingastöðum, í verzlunum eða annars staðar, eða til sölu eða framleiðslu smurðs brauðs með kjötáleggi eða þess háttar.
18. Frysting, geymsla og reyking á kjöti og fiski.
19. Slátrun búfjár.

5. gr.

Við a-lið 1. málgr. 7. gr. reglugerðar nr. 44/1951 bætist:

Af sölu bóksala á bókum í umboðssölu skal þó aðeins greiða skattinn af umboðspóknun hans.

Í stað orðanna „án frádráttar nokkurs kostnaðar“ í 2. másl. 2. málgr. 7. gr. komi: án frádráttar nokkurs annars kostnaðar en söluskatts þess, sem verið er að greiða og halda eftir.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 100/1948, með breytingum, sem leiða af lögum nr. 112/1950 og nr. 107/1951, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 8. maí 1952.

Eysteinn Jónsson.

Kjartan Ragnars.

REGLUGERÐ

um sölu áfengis til lækninga.

116

13. maí

1. gr.

Áfengi, áfengi til lyfja og áfengislyf.

Áfengi er, samkvæmt reglugerð þessari, vínandi (æthylalkóhól) óblandaður og blandaður öðrum efnum og í hvers konar þynningum, ef styrkleiki hans nemur meiru en 2¼% að rúmmáli.

Áfengi til lyfja eru þær tegundir vínanda, sem greindar eru í gildandi lyfjaskrá. Þ. e. Alcohol absolutus, Ph. D., Spiritus alcoholisatus, Ph. D., Spiritus concentratus, Ph. D., og Spiritus dilutus, Ph. D.

Áfengislyf eru hvers konar blöndur, sem hafa inni að halda vínanda eða vín,

116 ef styrkleiki blöndunnar nemur meiru en $2\frac{1}{4}\%$ af vínanda að rúmmáli. Þegar
13. maí áfengi til lyfja er látið úti úr lyfjabúð óblandað öðrum efnum, telst það og áfengislyf.

Lyfsölum og læknum, sem rétt hafa til lyfjasölu, er óheimilt að hafa í lyfjabúðum sínum, selja eða láta á annan hátt af hendi annað áfengi en það, sem telst áfengi til lyfja eða áfengislyf samkvæmt þessari grein, og þeir hafa aflað sér á þann hátt, sem fyrir er mælt í 2. og 3. gr.

2. gr.

Lyfsalar afla sér áfengis til lyfja, svo og áfengislyfja, hjá Áfengisverzlun ríkisins.

Lyfsalar skulu afla sér áfengis til lyfja, svo og áfengislyfja, hjá Áfengisverzlun ríkisins, og er óheimilt að afla sér slíks á annan hátt. Lyfsölum er þannig óheimilt að flytja sjálfir inn í landið hvers konar áfengi og áfengisefni, og þó að lyf séu, ef styrkleikinn nemur meiru en $2\frac{1}{4}\%$ af vínanda að rúmmáli.

Nú þarf lyfsali að afla sér áfengislyfs yfir $2\frac{1}{4}\%$ að styrkleika, sem tilbúið er erlendis og ekki fyrirleggjandi hjá Áfengisverzlun ríkisins, og getur Áfengisverzlunin heimilað honum að panta slíkt lyf erlendis frá, ef það er óhæft til nautnar samkvæmt ákvæðum 1., 3., 5. og 6. tölulíðs 7. greinar, en ætíð skal hinn erlendi seljandi senda slíkt lyf Áfengisverzlun ríkisins, ef þess er krafizt, og stendur hún skil á því til viðkomandi lyfsala, enda komi innflutningurinn ekki í bága við gildandi lagafyrirmæli og sé á engan hátt tortryggilegur. En ef svo er, að dómi landlæknis, verður lyfið endursent á kostnað viðkomandi lyfsala.

Er tollgæzlumaður athugar erlendar vörusendingar til lyfsala, skal lyfsali aðstoða hann á allan hátt við eftirlitið, og þar á meðal við að taka sýnishorn af lyfjum til rannsóknar í því skyni að leiða í ljós, hvort um áfengislyf sé að ræða, og skal lyfsali láta honum ókeypis í té ílát og umbúðir um sýnishornin.

3. gr.

Læknar, sem rétt hafa til lyfjasölu, afla sér áfengis til lyfja, svo og áfengislyfja, hjá Áfengisverzlun ríkisins. Að hve miklu leyti þeim er heimilt að afla sér áfengislyfja hjá lyfsölum.

Læknar, sem rétt hafa til lyfjasölu, afla sér áfengis til lyfja, svo og áfengislyfja, hjá Áfengisverzlun ríkisins. Þó er þeim heimilt (sbr. 11. gr.) að afla sér þeirra áfengislyfja hjá lyfsölum, sem meiri fyrirhöfn, útbúnað eða kunnáttu þarf til að gera, en að það sé á færi lækna.

4. gr.

Lyfsölum skammtað áfengi.

Áfengisverzlun ríkisins skammtar lyfsölum hæfilegt magn áfengis til lyfja, svo og áfengislyf í samráði við landlækni. Lyfsali skal senda Áfengisverzluninni mánaðarlega skýrslur á þar til gerðum eyðublöðum, er Áfengisverzlunin lætur í té og gerð eru eftir fyrirmælum landlæknis, um áfengisnotkun lyfjabúðar samkvæmt áfengisbók (eyðslubók), sbr. 15. gr.

5. gr.

Læknum, sem rétt hafa til lyfjasölu, skammtað áfengi.

Áfengisverzlun ríkisins skammtar læknum, sem rétt hafa til lyfjasölu, áfengi til lyfja, svo og áfengislyf, í samráði við landlækni (sbr. 4. gr.). Læknar, sem rétt hafa til lyfjasölu, skulu senda Áfengisverzluninni árlega skýrslu um áfengisnotkun, og skal þar meðal annars gerð fullnægjandi grein fyrir þeim áfengislyfjum, sem

aflað hefur verið hjá lyfsölum samkvæmt 3. og 11. gr. Skýrslunni skal og fylgja 116 afrit af skrá þeirri, er haldin hefur verið yfir útlát áfengislyfja, sem hæf eru til 13. maí nautnar samkvæmt 7. gr. (sbr. síðustu málsgrein 10. greinar).

6. gr.

Áfengislyffasala lyfsala og lækna, sem hafa rétt til lyffasölu.

Til hvers læknar mega ávísá áfengislyffjum.

Lyfsölum og læknum, sem rétt hafa til lyffjasölu, er óheimilt að selja eða láta á annan hátt úti áfengi, sem þeir hafa aflað sér til lyfja, eða áfengislyf, til neins annars en lækninga, sjúkdómsrannsókna eða annarrar lækningastarfsemi, og gildir þetta jafnt um öll áfengislyf, hvort sem þau eru hæf eða óhæf til nautnar, samkvæmt ákvæðum 7. greinar.

Lyfsölum og læknum, sem rétt hafa til lyffjasölu, er ekki eingöngu heimilt heldur skylt að neita að láta úti áfengi eða áfengislyf til fólks, sem vitað eða sérstaklega tortryggilegt er um, að muni nota það til nautnar. Þeir skulu og aldrei láta úti neins konar áfengislyf í stærri skömmtum eða tíðari en svo, að svari til þess, að þau verði notuð á tilætlaðan hátt. Nær þetta hvort tveggja einnig til suðuvínanda, ilmvatna og hvers konar annarra iðnaðaráfengisefna, sem lyfsalar og læknar, sem rétt hafa til lyffjasölu, kunna að hafa útsölu á.

Enginn læknir má ávísá, sjálfum sér eða öðrum, nokkurs konar áfengi eða áfengislyffjum úr lyfjabúð nema í samræmi við fyrirmæli 1. og 2. málsgreinar þessarar greinar.

7. gr.

Hver áfengislyf eru hæf og hver óhæf til nautnar.

Áfengi til lyfja (sbr. 1. gr.), óblandað öðrum efnum, skal teljast hæft til nautnar. Áfengislyf skulu teljast hæf til nautnar, nema þau séu talin óhæf til nautnar samkvæmt ákvæðum þessarar greinar.

Óhæf til nautnar teljast:

1. Áfengislyf, sem í er 8,6% eða minna af vínanda (Alcohol absolutus Ph. D. = 9% Spiritus alcoholisatus Ph. D. = 10% Spiritus concentratus Ph. D. = 14% Spiritus dilutus Ph. D.) miðað við þyngd, enda sé vínandinn aukaefni lyfsins og engan veginn aðal verkandi efni þess.
2. Áfengislyf, án tillits til styrkleika, ef vínandinn er aukaefni lyfsins og engan veginn aðal verkandi efni þess og ekki er meira látið úti af því í einu en 25 g án lyfseðils eða 50 g eftir lyfseðli. Hér undir heyrir Aether spirituosus Ph. D. og allir dropar (tincturae), enda séu engin verkandi efni þeirra undan felld og ekki er um að ræða áfengislyf, sbr. 3. tölulið 7. gr., svo og allir fyllilega tilsvarendi dropar. Hins vegar heyra hér ekki undir nein þau áfengislyf, sem vitanlega eru aðallega notuð til nautnar eða til að krydda drykkjarföng, svo sem Tinctura Absinthii composita K. A. '22 o. s. frv.

Ef blandað er saman fleiri áfengislyffjum en einu, mega þau samtals ekki nema meiri þunga en hér er greint (25 g til 50 g), enda sé blandan ekki óhæf til nautnar samkvæmt einhverjum öðrum tölulið þessarar greinar.

Eftirfarandi áfengislyf skulu talin óhæf til nautnar án tillits til magns þess, sem úti er látið:

- Tinctura arnicae Ph. D. '33
- aromatica Ph. D.
- asae foetidae Ph. D. '07.
- benzoës Ph. D.

116
13. maí

Tinctura capsici Ph. D.
— cascarillae Ph. D. '33
— chinae Ph. D. '07
— cinchonae composita Ph. D.
— gallae Ph. D.
— gentianae Ph. D. '07
— myrrhae Ph. D.
— — composita Ph. D.
— opii benzoica Ph. D.
— pomi ferrata Ph. D. '07
— quassiae Ph. D.
— quillajae Ph. D.
— ratanhiae Ph. D.
— tolutana Ph. D.
— valerianae Ph. D.
— — aethera Ph. D.

3. Áfengislyf, sem á móti hverjum 86 g af vínanda (Alcohol absolutus Ph. D. = 90 g Spiritus alcoholisatus Ph. D. = 100 g Spiritus concentratus Ph. D. = 140 g Spiritus dilutus Ph. D.) hafa inni að halda ferfaldan hámarks skammt (einstakan skammt) eiturfna þeirra, sem hafa tilgreindan hámarks skammt (maximaldosis) í gildandi lyfjaskrá (sbr. þó 4. tölulið: Jodum), svo og tilsvarandi magn af öðrum mikilvirkum efnum, sem ekki eru skráð í gildandi lyfjaskrá, enda séu eiturfnefni að fullu leyst í lyfinu.
4. Áfengislyf, sem hafa inni að halda eitthvert þeirra efna, er hér fara á eftir og þann þunga, er greinir við hvert þeirra á móti hverjum 86 grömmum af vínanda (sbr. 2. tölulið), enda sé efnið að fullu leyst í lyfinu:

Acidum salicylicum	10 g
Aetherolea (sjá þó 10. tölulið 7. gr.)	5 -
Aethyl para-oxybenzoas	5 -
Aloe	2 -
Anthrasol	2 -
Anthrarobinum	5 -
Balsamum peruvianum	2 -
Benzaldehydum	10 -
Benzinum	20 -
Benzolum	20 -
Camphora	10 -
Chlorthymolum	50 sg
Collodium	30 g
Crystalloviolaceum	1 -
Eucalyptolum	5 -
Eufavinum	1 -
Eugenolum	5 -
Ichthyol og þvílík efni	2 -
Jodum	2 -
Kalii hydroxydum	10 -
Mentholum	3 -
Natrii hydroxydum	10 -
Phenolphthaleinum	1 -
Phenolum	1 -
Phenosalylum	5 -

Pyrogallolum	5 g	116
Resorcinum	5 -	13. maí
Sápur alls konar	10 -	
Solutio alumini subacetatis concentrata	20 -	
Solutio ammoniae	10 -	
Solutio formaldehydi	5 -	
Solutio hepatis sulfuris	10 -	
Thymolum	2 -	
Tjörur alls konar	2 -	

Ef í áfengislyfi eru fleiri en eitt þeirra efna, sem greind eru í þessum tölu-
lið, eða eiturefna þeirra, sem getur í 3. tölulið, og hvert efnið um sig nægir
ekki til að gera lyfið óhæft til nautnar, skal engu síður meta lyfið óhæft til
nautnar, ef efnið til samans verða talin nægja til þess eftir þeim hlutfalls-
reglum, sem í þessum töluliðum eru greindar. Hins vegar skal við mat á því,
hvort áfengislyf er óhæft til nautnar eða ekki, taka tillit til þess, ef lyfið
hefur jafnframt inni að halda efni, er dregur úr verkunum þeirra efna, sem
eiga að gera það óhæft til nautnar.

5. Concentrata vegetabilium og extracta fluida, sem gerð eru eftir sömu höfuð-
reglum, sem mælt er fyrir um slík lyf í gildandi lyfjaskrá. Enn fremur Liquor
frangulae Ph. D.
6. Linimenta og aðrir áburðir, nema vinandinn skilji sig eða verði auðveldlega
skilinn frá hinum öðrum efnum, og sé þá hæfur til nautnar samkvæmt ákvæð-
um þessarar greinar.
7. Glycerinum spirituosum Ph. D. og Spiritus sulfuris cum glycerino Ph. D., ef
ekki er meira látið úti í einu en 50 g án lyfseðils eða 100 g eftir lyfseðli.
8. Spiritus lavandulae Ph. D., Spiritus mentholi Ph. D. og Spiritus saloli Ph. D.,
ef ekki er meira látið úti í einu en 100 g án lyfseðils og 200 g eftir lyfseðli.
9. Spiritus acidi borici Ph. D., ef ekki er látið meira úti í einu en 200 g og að-
eins gegn lyfseðli.
10. Spiritus bergamiae í útvortis lyf, sem eingöngu eru látin úti gegn lyfseðli.

8. gr.

Um afgreiðslu áfengislyfja, sem óhæf eru til nautnar og um ávísanir lækna á slík lyf.

Um afgreiðslu áfengislyfja, sem eru óhæf til nautnar samkvæmt 7. gr., af hendi
lyfsala og lækna, sem hafa rétt til lyfjasölu, svo og um ávísanir lækna á slík lyf, fer
samkvæmt gildandi reglum um afgreiðslu lyfja yfirleitt, að gættum hinum sérstöku
fyrirmælum 7. greinar.

9. gr.

Um afgreiðslu lyfja, sem hæf eru til nautnar og um ávísanir lækna á slík lyf.

Ekkert áfengislyf, sem hæft er til nautnar samkvæmt 7. gr., má lyfsali eða
læknir, sem rétt hefur til lyfjasölu, láta úti úr lyfjabúð (sbr. þó 11. gr.) nema gegn
löglegum áfengislyfseðli (sbr. 10. gr.), og sé lyfseðlinum haldið eftir í lyfjabúðinni,
enda má læknir ekki ávísá, hvorki sjálfum sér né öðrum (sbr. þó 3. gr.), neinum
slíkum áfengislyfjum, nema hann hafi fengið til þess sérstakt leyfi ráðherra, og
gæti, auk almennra fyrirmæla þessarar reglugerðar, hinna sérstöku fyrirmæla 10.
gr. um áfengislyfseðla (sjá og 14. gr.).

Sérstakt leyfi lækna til að ávísu áfengislyfjum, sem hæf eru til nautnar. Áfengislyfseðlar.

Læknir, sem óskar heimildar til að ávísu til lækninga (sbr. 6. gr.) áfengislyfjum, sem hæf eru til nautnar samkvæmt 7. gr., sendir beiðni um það til landlæknis og lætur fylgja rökstudda greinargerð, þar sem meðal annars sé tekið fram, til hvers hann þurfi að ávísu slíkum áfengislyfjum og hversu mikils hann þarfnast fyrir tiltekið tímabil, sem að jafnaði skal ekki vera lengra en 3 mánuðir. Að fengnum tillögum landlæknis úrskurðar ráðherra, hvort heimildina skuli veita og hve miklu hann megi ávísu á tímabilinu. Lætur landlæknir leyfishafa í té hæfilega mörg eyðublöð undir áfengislyfseðla fyrir tímabilið og skulu eyðublöðin vera tölusett og gerð til tvíritunar.

Þegar læknir vill ávísu áfengislyfi, sem hæft er til nautnar, gerir hann það með því að rita áfengislyfseðil á hið tölusetta eyðublað, er honum hefur verið látið í té samkvæmt 1. málsg. þessarar greinar, og gætir um það almennra fyrir-mæla um gerð lyfseðla. Sérstaklega skal hann gæta þess, að skrifa nákvæma fyrir-sögn um notkun lyfsins, greina fullt nafn og heimili sjúklingsins, og dagsetja lyfseðilinn greinilega. Aldrei má læknir ávísu þannig meira í einu af áfengislyfi en nemi 86 g af vínanda (Alcohol absolutus Ph. D. = 90 g Spiritus alcolisatus Ph. D. = 100 g Spiritus concentratus Ph. D. = 140 g Spiritus dilutus Ph. D.) og ekki sama manni tíðar en á 3 náttu fresti. Jafnframt því sem læknir ritar á áfengisseðil, tekur hann nákvæmt afrit af honum á þar til gerðan hluta eyðublaðsins, og heldur því eftir og geymir vandlega.

Nú æskir læknir framhaldsheimildar til að ávísu áfengislyfjum, og sendir hann þá beiðni til landlæknis á ný samkvæmt 1. málsg. þessarar greinar, og lætur fylgja beiðninni öll afrit þeirra áfengislyfseðla, sem hann hefur gefið út á næsta leyfistímabili á undan.

Læknar, sem rétt hafa til lyfjasölu, eru undanþegnir ákvæðum þessarar greinar um áfengislyfseðla, að því er snertir útlát áfengislyfja, sem hæf eru til nautnar, úr þeirra eigin lyfjabúðum, en ekki mega þeir láta úti meira af slíkum áfengislyfjum en fyrir er mælt í 2. málsgrein þessarar greinar, og ekki tíðara til sama manns en þar greinir, enda skulu þeir skrá öll slík áfengislyfjaútlát og greina mánaðardag, í hverju skyni lyfinu hafi verið ávísuð og nafn og heimili viðtakanda.

11. gr.

Heimild lyfsala til að láta úti áfengislyf til lyfjabúða þeirra lækna, sem rétt hafa til lyfjasölu, til sjúkrahúsa, í lyfjaskrin skipa og til ljósmæðra.

Lyfsölum er heimilt að láta úti til lækna, sem hafa rétt til lyfjasölu, áfengislyf samkvæmt 3. gr., og eins þó að þau kunni að vera hæf til nautnar samkvæmt 7. gr., gegn greinilegri kvittun viðtakanda, er beri með sér hvert lyfið sé, hve mikið og hvenær afgreitt. Á sama hátt er lyfsölum heimilt að afgreiða áfengislyf til sjúkrahúsa gegn kvittun viðkomandi sjúkrahúslæknis, enda ber sjúkrahúslæknir ábyrgð á, að farið sé með slík áfengislyf sjúkrahússins í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

Um afgreiðslu áfengislyfja í lyfjaskrin skipa fer eftir gildandi tilskipun um lyf og læknisáhöld í íslenskum skipum og til ljósmæðra samkvæmt gildandi Áhalda- og lyfjaskrá ljósmæðra.

12. gr.

Áfengislyf tannlækna.

116

13. maí

Um tannlækna gilda sömu reglur sem um lækna, að því er snertir tannlækningalyf.

Til tannviðgerða og tannsmíða skal úthluta tannlæknum nauðsynlegu magni mengaðs áfengis eftir þeim reglum, sem gilda um iðnaðaráfengi.

13. gr.

Áfengislyf til dýralækna.

Um dýralækna gilda sömu reglur sem um lækna, að því er snertir dýralækningalyf.

14. gr.

Heimild lækna, sem ekki hafa lyfsöluleyfi, til að afla sér áfengis til annarrar notkunar en lækninga.

Nú telur læknir (dýralæknir, tannlæknir) sig þurfa að nota mengað eða ómengað áfengi til annars en lækninga (t. d. efnarannsóknna, vísindarannsóknna o. s. frv.) og sendir hann þá Áfengisverzlun ríkisins rökstudda beiðni þar að lútandi, og fellir forstöðumaður lyfjageildarinnar úrskurð um það í samráði við landlækni, hvort áfengið skuli látið úti og hve mikið.

15. gr.

Áfengisbækur lyfjabúða.

Lyfsalar og lækna, sem rétt hafa til lyfjasölu, skulu, hver í sinni lyfjabúð, halda áfengisbók eða bækur, er sýni sem nákvæmast alla meðferð áfengisins. Skal skrá allt það áfengi til lyfja og öll áfengislyf, er aflað er til lyfjabúðarinnar og greina síðan með sundurliðuðu yfirliti, hvernig áfenginu og áfengislyfjunum er eytt, þannig, að meðal annars verði séð, hvað selt er hæft til nautnar samkvæmt 7. gr., og hvað fer til lyfja, sem óhæf eru til nautnar samkvæmt sömu grein. Skal haga færslunni þannig, að unnt sé, samkvæmt henni, að gera skýrslu þá, sem lyfsölum ber að senda Áfengisverzlun ríkisins mánaðarlega og læknum árlega, sbr. 4. og 5. gr. Lyfsalar skulu í lok hvers árs senda áfengisbók (bækur) lyfjabúða sinna eftirlitsmanni lyfjabúða til athugunar og varðveislu.

16. gr.

Refsiákvæði.

Um brot á reglugerð þessari, sem sett er samkvæmt 10. gr. áfengislaga, nr. 33 9. jan. 1935, og refsingar fyrir þau, fer samkv. fyrirmælum nefndra laga.

17. gr.

Málarekstur.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögglumál.

18. gr.

Hvenær reglugerðin öðlast gildi.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og fellur þá jafnframt úr gildi reglugerð 16. apríl 1935, um sölu áfengis til lækninga.

Í dómsmálaráðuneytinu, 13. maí 1952.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.